

er der blevet nedsat en ganske stor forebyggelsesfond, som jo i almindelighed arbejder med at forebygge nedslidning og dårligt arbejdsmiljø på det danske arbejdsmarked. Det er jo det, der udspringer af velfærdsforliget, hvor man tog nogle vigtige politiske beslutninger, ikke mindst omkring efterløn og andet, som har ført til, at der kunne skabes en økonomi omkring en forebyggelsesfond. Tilsvarende har vi også Arbejdsmiljøfonden, som vi hvert år i bred enighed med undtagelse af Enhedslisten i satspuljeregi får bi-draget til også kan hjælpe til med hele den forebyggende indsats.

Så jeg synes faktisk, at vi med den løbende indsats og med det forslag, der ligger her, er godt på vej, og jeg synes, vi skal glæde os over den meget brede enighed, der er, om, at vi ikke kan se stiltiende til, når vi ser en negativ udvikling på det danske arbejdsmarked, som vi har set det med tallene for de alvorlige ulykker og de ulykker, der har ført til dødsfald. Jeg tror personligt ikke, at der er en eneste arbejdsgiver, der ser let på, at hans medarbejdere kommer ud for alvorlige ulykker, som i sidste instans kan ende med et dødsfald, men det, vi har brug for med de her ting, er at sende det klare signal, at det ikke er nok at begræde det, når uheldet har været ude. Det påhviler arbejdsgiveren, og det er arbejdsgiverens ansvar at sikre, at uheldet ikke sker, og at man forebygger og sikrer, at der er et ordentligt arbejdsmiljø. Jeg tror faktisk, at det her forslag kan være med til at vende den udvikling, når man ser det sammen med de mange tiltag, vi tager for at forebygge, og derfor støtter Det Radikale Venstre lovforslaget.

Kl. 12:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Line Barfod, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 12:10

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg vil lige først sige til den radikale ordfører, at vi i Enhedslisten synes, det er rigtig vigtigt at lave forebyggende arbejde, men vi kan ikke rigtig forstå, hvorfor det er kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister og dagpengemodtagere og folkepensionister, der skal betale for det forebyggende arbejde på arbejdsmiljøområdet, og derfor er vi imod, at man tager penge fra satspuljen til den slags. Vi synes, det burde betales over finansloven, så det også er dem med de højeste indkomster, der er med til at betale.

Vi støtter lovforslaget. Vi mener, der er nogle forbedringer i det, men jo slet ikke nok i forhold til de meget alvorlige problemer, vi står over for. Vi har brug for en langt stærkere investering i et bedre arbejdsmiljø, og det er brandærgeligt, at regeringen og Dansk Folkeparti har været mere optaget af at nedbryde det her område end at sikre, at der kom de tilstrækkelige ressourcer til virkelig at kunne gøre en indsats, ligesom det er dybt bekymrende, at politireformen og de mange problemer, der er i politiet i øjeblikket, kan føre til, at man nedprioriterer det her område hos politiet. Der er tværtimod brug for, at man opprioriterer de her sager, og det var en del af det, der var formålet med politireformen, at der netop også på det her område skulle være mulighed for en større specialisering og for at kunne sætte mere ind for at bekæmpe arbejdsmiljøulykker.

Der er mange, der har talt om, at det er en markant skærpelse af straffen, der sker, når bøderne fordobles, men man glemmer ligesom at tage højde for, hvornår det var, vi sidst forhøjede bøderne, og hvor meget priserne egentlig er steget i samfundet siden. Den forhøjelse af bøderne, der nu laves, svarer sådan set bare til, at de følger med den almindelige prisstigning i samfundet, så der er altså ikke den markante stigning i bødestørrelser og strafstørrelser, der burde være, hvis vi sagde, at vi ikke bare skal følge med den almindelige prisstigning, men tværtimod skal understrege, at vi mener, det virkelig er noget, som der skal være en hård straf for, hvis man har et så dårligt arbejdsmiljø, at folk dør af det.

Jeg skal sige til hr. Bent Bøgsted, at jeg selvfølgelig ikke tror, at arbejdsgivere forsætligt og med vilje udsætter deres medarbejdere for noget, som de regner med at medarbejderne dør af, for så ville det være drab – og så ville det være noget helt andet, vi snakkede om. Det, vi taler om, er, at de har så dårlige forhold, at de burde være klar over, at folk kan komme alvorligt til skade og dø af det, nøjagtig ligesom vi over for spritbilister siger, at det er uagtsomt drab, de begår. Jeg mener altså, at det bør være på tide, at vi begynder at behandle arbejdsulykker på samme måde, som vi behandler ulykker på færdselsområdet, at man begynder at se på, om det her er noget, som man ikke kan klandre arbejdsgiveren for, eller om det er noget, hvor man må sige, at der altså her ligger et ansvar, og at der her også skal falde en straf.